

Bestemmelsen omfatter ikke beskyttelse af eksisterende bebyggelse og anlæg. Disse forhold reguleres efter lov om kystbeskyttelse.

Bestemmelsen siger ikke på at forhindre etablering af nødvendige trafikhavneanlæg og andre overordnede infrastrukturanlæg som veje og jernbaner. Men de overordnede hensyn, som lovforslaget foreskriver, gælder også for disse anlæg.

Midlertidige anlæg etableret til brug for bygning af de undtagne anlæg i kystnærhedszonen kan kun gives anden anvendelse efter fornyet planlægning, hvor der er taget hensyn til interesserne i kystnærhedszonen.

Opfyldninger på søterritoriet reguleres i henhold til statens højhedsret, der varetages af Trafikministeriet. Den nuværende høringsprocedure, som Trafikministeriet forestår i forbindelse med konkrete anlæg, videreføres.

Sommerhusområder

Bestemmelsen viderefører det hidtidige forbud mod udlæg af nye sommerhusområder, der blev indført i 1977. Ved sommerhusområder forstås i denne sammenhæng de områder, som fremgår af Miljøministeriets cirkulære af 28. august 1981 om planlægning af ferie-fritidsbebyggelse eller som Miljøministeriet senere har godkendt.

Baggrunden for at videreføre det hidtidige forbud er bl.a. den store samlede rummelighed på ca. 35.000 nye sommerhuse i allerede udlagte sommerhusområder. Med det nuværende byggeri på ca. 1500 sommerhuse om året vil der være udlagte områder til over 20 års forbrug. Udvidelse af eksisterende sommerhusområder og ændring af områdernes afgrænsning kan principielt ikke finde sted.

Mindre justeringer af sommerhusområdernes grænser, hvor det kan planlægningsmæssigt begrundes og er ubetænkeligt i forhold til landskabs- og naturinteresserne og offentlighedens adgang til kysten, kan foretages ved regionplanlægning.

Som eksempler kan nævnes:

Udlæg af et nyt sommerhusområde bag et eksisterende område som erstatning for et ubebygget område ved stranden, som konverteres til offentlige formål.

Arrondering i forbindelse med lovliggørelse af ældre ulovligt opført sommerhusbebyggelse.

Overførsel ved lokalplan af eksisterende sommerhusbebyggelse i landzone til sommerhusområder.

Bestemmelsen udelukker ikke ændring af uudnyttede sommerhusområder og enkelte større ubebyggede sommerhusgrunde til andre former for ferie- og fritidsformål, når det er foreneligt med områdets ka-

rakter af ferieområde. Udnyttelsesgraden af det øvrige areal bør i givet fald tilsvarende nedsættes, sådan at offentlighedens adgang til kystområdet forbedres.

Bestemmelsen om, at sommerhusområder skal fastholdes til ferieformål betyder, at sådanne områder ikke kan overføres til helårsformål. Hensigten er at fastholde de danske sommerhusområder som en rekreativ ressource, der kan udgøre et væsentligt element i såvel den lokale som nationale turisme. Det er derfor af stor betydning at fastholde sommerhusområderne langs kysten, så der ikke med tiden opstår mangel på velbeliggende og attraktive ferieområder.

Bestemmelsen udelukker ikke, at der i ganske særlige tilfælde kan ske konvertering af eksisterende sommerhusområder til byzone. Konverteringen kan kun foretages ved regionplanlægning og efter godtgørelse af behov. Begrundelsen kan være byplanmæssige forhold, fx hvor en bys eneste vækstmulighed er overførsel af tilgrænsende sommerhusområder eller dele heraf til byzone, eller hvor hensyn til kystlandskabet taler klart for en sådan konvertering fremfor udlæg af nye boligområder.

Bestemmelsen udelukker ikke, at kommunerne kan tilbageføre ubebyggede sommerhusområder til landzone, hvis tilbageførsel er i overensstemmelse med sammenhængende turistpolitiske overvejelser.

Lokalisering af ferie- og fritidsanlæg

Bestemmelsen omfatter feriehoteller, feriecentre, campingpladser, herunder pladser med stationært opstillede vogne og autocamperpladser, vandrehjem, lystbådehavne, og større aktivitetsanlæg som golfbaner, sommerlande o.lign.

Bestemmelsen forudsætter, at placering af nye anlæg til ferie- og fritidsformål, større udvidelser af eksisterende anlæg eller ændret anvendelse af anlæg sker ud fra strategiske overvejelser baseret på reelle behov og realistiske forventninger om udviklingen i den regionale og lokale turisme. Endvidere skal disse anlæg indpasses i kystlandskabet ud fra de generelle forudsætninger for inddragelse af arealer i byzone og planlægning for anlæg i landzone.

De strategiske overvejelser skal løbende revurderes i overensstemmelse med udviklingen.

Det betyder, at nye ferie- og fritidsanlæg og større udvidelser af eksisterende anlæg, herunder lystbådehavne, skal placeres, så de indgår i samspil med eksisterende bysamfund eller større ferie- og fritidsbebyggelser, så de nye anlæg øger områdets attraktionsværdi og bidrager til forbedring af den lokale service og de lokale beskæftigelsesmuligheder. Nyanlæg må ikke placeres som enkeltanlæg, der